

सम्पादकीय

असारे विकास र मनोवृत्ति

आर्थिक वर्षांको अन्तमा हतारहतार बजेट सबलेगरी हुने विकास निर्माणिका कार्यको वैयक्तिक चालू आर्थिक वर्षामा पनि देखिएको छ । नेपालमा काम अन्तिम समयमा सम्पन्न गर्ने मानसिकतासे असारे विकासलाई प्रष्ट पार्दै । असार लागेको छ ।

वर्षभरिका कामलाई पूर्णता दिने र हिसाब
राफसाक गर्ने महिनाका स्थापा आर्थिक वर्षको अन्तिम महिना
असारालाई तिने गरिन्छ । बजेट सम्म नामामा गरिने ज्यामाती
खर्चलाई चलनचतुर्तीको भाषामा 'असारे विकास' भने गरिन्छ
। असारे विकासले आर्थिक अनुशासन, दिगो विकास र
सुधासानलाई खिल्ली उडाउँदै आएको छ । आर्थिक वर्षका
शुरूका महिनामा सरोकारवाला निकाय चुपचाप बस्ने र
वर्षको अन्तिमका महिनामा आएर हतार-हतार विकास
निर्माणका काम गर्ने प्रवृत्ति अहिले पनि दोहोराएको छ ।
नेपालमा विकास निर्माणका काम समयमै सम्पन्न हुन्वर्थ भन्ने
योजना बने पनि कार्यान्वयन हुन सकेको छैन । यसो हुन्वको
मुख्य कारण फिलो कानून हो । यसका लागि वित्तीय
उत्तरदायित्व ऐन पनि छ । तर त्यसको पनि प्रभावकारी
कार्यान्वयन भएको छैन । त्यसैले लक्ष्यजुन्युसार काम सम्पन्न
भएन वा गरिएन भने देण्ड दिने कानूनको आवश्यकता
पर्छ । तर त्यारो हुन सकेको छैन । यसले गर्दा असारे
विकासको पुनरावृत्ति भझरेहो कुरा
हो ।

चातु आर्थिक वर्ष सकिनै लाग्दा पाल्पासहि देखीभर
सडक निर्माण कार्य धमाधम भइहेको छ । पानी परी रहे
पनि बाटो खल र पिज जर्न छोडिएको छैन । असारे भर्नीमा
पिच गरेको सडकमा एक महिनापछि साजे भरीले निकै
ठूला - ठूला खाडल बनाउँछ भने यो दोष भरीको होइन,
मानिसको मानसिकताको हो । हातो विकास पट्टिको हो ।
जब असार लाग्दै, रात्रा सडकसमेत भत्काइन्छ । अनि धैलू
हिँडिनसमेत मिल्दैन । सवारीसाथन दुर्घटना बढ्न थाल्दै ।
आभ्यासो काम तिएर बाहिर निस्केर साँझ घरमा सकुशल
फिर्ता हुन सकिन्दै तिसकिनै भन्ने भय हुदै । हरेक वर्ष
निरलतरा पाउने गरेको असारे विकासका कारण नागरिकले
सहूल पर्ने सास्ती र व्यापक क्षतिका सम्बन्धमा राजनीतिक,
प्रशासनिक नेतृत्वलगायथ सरोकारवाला निकायको ध्यान पुनः
सकेको छैन । अत्यावधकबाहेक दिगो भौतिक पर्वधारका
लागि केही समयको प्रतीक्षा गरेर कामलाई ढुङ्गो लगाउने
संस्कार यतिखेरोको खाँयो हो, ताकि असार विकासको नाममा
बजेटमाथि ब्रह्मलुट जर्न नियत र प्रवृत्तिमाथि अझ्श लाग्न
सकोस् । अब पनि यसवारेमा समयमै नवलेने हो भने त्यो
प्रवृत्ति हामी सबैका लागि धातक सिद्ध हुने विश्चित छ ।

f Opinion @ Social Network **f**
मुस्कान को 'पोल' हुईन, सम्बन्धको 'तौल' हुईन,
पारदेश ऐरिन्टन देके पोलामा तर आया जस्तो 'अनपोल' द्वितीन्।

मार्जन वाला बाटुंगा कहे गया था आगा तो अनेक दूरी हैं।
जामुना राणा की फैसला स्टोर <https://www.facebook.com/jamunaRana>
यो सामाजिक संलग्नाम पोर्ट गोरिका धारालाल राणोंडी। सरका लापाई हासी फैसला केज www.facebook.com/shittalpati मा लागत गर्न सम्भवोद्देश।

नवजनवेतना दैनिक

आम सवाल: कहाँ छ सरकार ?

ગોવિન્દ અણુયા

अहिने संघीय लोकतान्त्रिक
गणतन्त्र नेपालमा तीन तरका सरकार
छन् । नारायणको दैलोको अर्थात्
नियन्त्रको मैतिनिको उ ७ वटा ५३ वटा
सरकार छन् । ७ वटा विचारियासाथी
विचारको भूमि वा प्रदेश सरकार र
उचित भूमि तालुको नेपाल सरकार भनेहो
एक सरकार छन् । कुनै ७ सरकार
११ वटा सरकार छन् । बोले, लेखे कोहेहो
हरदसम्मको “पूर्ण होइँ” अधिवृत्तिक
स्वतन्त्रता शिवाय सर्विकाम मै मौतिक
बढ़ियो हो प्रमाणित रूपमा रहिएका
अधिकारीहो, अधिकारी उभयोन्मुक्त
आम नागरिक बहित तहु विडम्बानपूर्ण

वर्तमान केन्द्रीय सरकार जनताले भोगुनपरेका
तमाम खाले समस्या समाधान गर्नेतर्फ अग्रसर हुन
सकेको देखिएन । जनताका समस्याप्रति
संवेदनशील बन नसकेको हुँदा सरकारको यात्रा
करै महाप्रतिगमनतर्फ उन्मुख भइरहेको त छैन
भन्ने प्रश्न आमजनताले गर्न थालेका छन् । सर
कारलाई जनताका समस्या समाधान गर्न खालका

योजना र कार्यक्रम त्याजने फुर्सद नै छैन ।
अहिले सिंहरदबारका आलिशान महलमा बस्नेले
जनताका गाँस वास, कपास, स्वास्थ्य शिक्षा, र
त्रैपाली जाति सामग्री देखि पढि

जिगरा तथा सामाजक सुरक्षा कहा यान
सोचैदैनन् । कसरी हुन्दू सम्पति आजंत गर्ने र
अकूत सम्पति कमाएर रातारात मालामाल हुने
ध्याउन्नामा छन् त्यहाँ बस्ने कथित शासक ।
महङ्गीले जनता उठाने नसक्ने गरी समस्याग्रस्त
छन् । यस्तो अवस्थामा जनतालाई अनुदान दिने
कार्यक्रम त्याउन सक्नुपर्यायो । अनुत्पादक खर्च
कटौती गर्ने तथा आर्थिक मितव्यवीता अपाऊउने
खालका प्रगतिशील कार्यक्रम त्याउने विषयमा
प्रधानमन्त्री, मन्त्री तथा सतारुढ गठबन्धनका
नेताबीच खासै छलफल नै हुँदैन । कसरी हुन्दू
शासन सतारामा राहिरहने र लुटतन्त्र मध्याउने
विषयमा मात्रै उनीहरूबीच छलफल हुनु घोर
विडम्बना हो । साचिवकै देशमा सरकार

मझदिएको मधे जनताले घर्को सूत्यवृद्धिको सामाना
गर्नु पर्दैनन्थर्यो । सिटामोल र जीवनजलको
अभावमा अकालमै सूत्युररण गर्नुपर्दैनन्थर्यो ।
सुलभ स्वास्थ्यको अभावमा रोग र शोक तिएर
बस्नु पर्दैनन्थर्यो । मलको अभावमा किसानहरू
छटपटाउनु पर्दैनन्थर्यो । आमजनता अभावै
अभावमा बाच्चु पर्दैनन्थर्यो । गाँस, वास, कपास,
स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगारी र सामाजिक सुरक्षाको
उचित प्रबन्ध हुन्थर्यो । त्यसैले अहिले मुलुकमा
अधिकांश जनताले सरकार तै नमधेको अनुभूति
गरिरहेका छन् ।

प्रयाग गारों की छ।
व्यवसा परिवर्तनपूर्वक पिण्ड
नेपाली जगताम ते सरकार र देशको महसुस
गर्न पाएका छैनन्। केवल बैधिति
भट्टाचार, कुशाङ्ग, महीनी हड्डाल
अस्थिरता पाएका छ। । जनताका
मान्यता सरकार हाराको छ। जनताका
भागीदारीको छ। गणतान्त्रको धोगालाली
संस्थायातको सूक्ष्मताले संघीय गारान्तिक
मुख्यमन्त्री रूपमा नेपालको परिवर्तनपूर्वक
राजनीतिका छी। । बहात भएरामाल
संसारको रूप र रैली बाटा मात्र हासिङ्गे गर्न
सकेका छन्। । र त हामी आफ्नो
राज्यव्यवस्थाप्रति गोरखमय अनुरोधी

मुकुमा सच-चलित सरकारले जनतलाई अनुभूत हुने गरी काम गर्न सकेका छैनन् । सविधालाई प्रत्याभूत गरेको सवाललामा कुन सरकार आवाज बढेको छ ? वास्तविकता बढाउन गर्नारै । शिखा, वास्तव, रोजगारी र महानी नियन्त्रणका सवाललामा २०६२ पर्थिवा कुन सरकारले कैत चाहो देखाए ? दुईधारको शिखा, नारायणको घटी देखेण वास्तव सेवा अनि १२ यापासपछि विदेश धारदुन्हुँ रोजगारीको वाचावाचारे कुन चाही सरकार सबैदेनशील बने ? तर्तर्य नारायणको सोंग बाट छन्-सरकारका कता - - - - -

सरदर ९० हजार रुपाणी भारी छ बजारखाले वर्तेन्नी बढेको बढैयै छ उत्तरादन गर्ने किसानले ५ रुपैयामा बिहारीको सामानको मूल्य उपभोक्ताले ताता पुढा २० रुपैयां पुढै ।

समाजिकलाले १५ रुपै खान-च, किसान उ उपभोक्ताले टाउडर समाजउँच । कैनी सरकार पनि प्रवृत्तिमती संवेदनशील छैन । सामाजिक शिखालाई सामर, मध्यम तथा उच्च शिखालाई गरेका छन् । कैतो यस जननियन्त्रिति शिखाक, कर्मचारीले दुईधारको शिखा हुन्नुपर्यन्त भयानक तथा आफैने सत्तामा विरुद्धपार्दा वापर्दैन्न रहेको छ ।

दुरावस्था जगाहेर छ । सरकारी कार्यालयबाट सेवा प्राप्त गर्न भक्तमानानीपै, यातायात, मालपोते आदि^१ याउन्पुर्णै बित्ति उत्तर छ । सडक बहने, सुन्नाहे बाटो यापारी भूल पुर्ने, पैलै मार्ग भासिने र रेरका छन् । काँची सडकमा चल्ने सवारीले गाडीबाटा आपालुसी अस्तु चल्न उत्तर छ । यातायातलाई यी सवाल याता नामको होइन्दैन र आप्रवाक्यमाका पर्दैनन् । उनीभएप्छि ५ वर्ष खिच चुनाव खर्चोको अवध्यायन गर्नुपर्ने सवाल चासोको विधय खर्चोको छ आप्रवाक्यकोश । अवध्यायन फेरिएर को भो बराब्सा फेरिएन देश र गरिबाले वर्षाको भैरेक्तु आम नागरिक । आम नागरिकोको गुणालो सुन्ने सरकार का

वर्तमान केन्द्रीय सरकार जनताले भौतिकपूरका तात्पुर खाले सामाजिक समाजात मानवतावर्त अग्रसर हुन सकेको देखिएले । जनताका समयस्थापना संबेदनशील बान ताकोको हुँदा सरकारको तात्पुर याको कठीनताको भौतिकपूरक मानवतावर्त उन्मुख भइरहेको त छैन भन्ने प्रश्न आमजनताले गर्न थालेका छन् । सरकारलाई जनताका सामाजिक समाजात गर्ने सालिको योगाना र तात्पुर याताउने पूर्ण नै छैन । अहोले सिंहदरबारकार्यालयालाई आलिशान महलमा बसेसँग जनताका गाँधी वाल, कपाल, सावार्य शिक्षा, रोजगारी तथा सामाजिक सुरक्षा प्रयोग सोचिन्नै । कसली हुँदू समयीति आज्ञान गर्ने र अक्तुर समर्पण कराएपर योतारात मालामाल हुन्ने आद्यनामा छून् तल्हाको बाट कथित शास्त्र हो । रहेगीले जनता उडानी राहीँ समयस्थापन छून् । यस्तै वाच्यमा तात्पुरतालाई अनुदान दिने कार्यक्रम ल्याउन सक्युपूर्यो । अनुपायक खर्च कटौती गर्ने तरिका आधिक मित्रसंघीयता आपाउन्हे खालका प्रधानमन्त्री, कार्यक्रम ल्याउने विधयमा प्रधानमन्त्री, तीनी तराव सत्तारूढ गठनवन्धनका नेतावीचौ खाली छलफल नै हुँन् । कसली हुँदू शास्त्र सातामा रहिन्ने र लुत्तन भन्चाउने विधिको तरिका तीनीहाल्लाई छलफल हुन्न थोर विडवाल्हो हो । सञ्चाच्चे देशमा सरकार भाडाविको भए जनतालाई चक्री भूत्यविको सामाना गर्नु पैदै नयाँ । सिद्धामल र जनताजनको अभावामा अकालमै भूत्यवरण गर्नुपैदैनयो । सुलभ स्वायत्यको अभावमा रोग र शोक लिएर बल्कै पैदै नयाँ । मलको अभावमा किसानहरू छटपटाउन पैदै नयो । आमजनताको अभावी अभावमा बाच्चा दैदैनयो । गाँस,

वारा, कपास, स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगारी र शासकीय कुशलता द्वारा हमारी हृदयों के लिए अहिंसा प्रक्रम हुआ है। ये लोगों अहिंसा मूलतः अधिकांश जनताओं से सरकार ने न भएकों अनुभूति मरिरेका रहाए। ये सभी व्यक्ति कोहिलेमान रहाएं? कहै वही दुखद अवस्था रहिहोरे मां संघीय तो कोति-प्रक्रम गणतन्त्रमक शासन व्यवस्था नै धराप्रभाव पर्यं त होइन? अहिले व्यापारी चिन्तितोंविधि बोकों कु। (लेखक नेपाल प्रकार नामांवश पाल्पाका लक्ष्माहकार तथा पूर्व

भगवान्ताला तारानन्, पल्ला	प्रहरी चाराजिया	प्रहरी चाराजिया
दुर्दल	०७-५४०५०२८८	५४०५०१
ता.प्रधानमण्डप बुद्धगढ़०४३०५८६९९	सिंहासन भैरवा०७-५२०१९३	
मारुती मारुती आ०७-५४०५०२३२	सिंहासन भैरवा०७-५२०१९३	
मेरेवा०७-५२०१९३	परामर्श नियोगी तारा०७-५२०१९३	
अयोध्यावी०७-५४०५०१९४	पाणा निलम असामा०७-५२०१९४	
माना०७-५२०१९५	लुक्मी बालभैरव कलं असामा०७-५११००१	
परामर्श०७-५२०१९६	पिण्डि परामर्श०७-५२०१९६	
परामर्श०७-५२०१९७	भैरवा०७-५२०१९६	
परामर्श०७-५२०१९८	अयोध्यावी०७-५२०१९७	
परामर्श०७-५२०१९९	तारा०७-५२०१९८	
परामर्श०७-५२०२०००	तारा०७-५२०१९८	
पाणा०७-५२०१९१, ५२०१९१	तारा०७-५२०१९८	
पाणा०७-५२०१९२, ५२०१९१	तारा०७-५२०१९८	
पाणा०७-५२०१९३, ५२०१९१	तारा०७-५२०१९८	
रामराम०७-५२०१९४	तारा०७-५२०१९८	
उपरामाला चाराजिया	तारा०७-५२०१९८	
लुक्मी बालभैरवी०७-५२०१९४	सिंहासन भैरवा०७-५२०१९३	
लुक्मी बालभैरवी०७-५२०१९५	सिंहासन भैरवा०७-५२०१९४	
लुक्मी बालभैरवी०७-५२०१९६	सिंहासन भैरवा०७-५२०१९५	

